

-2020-

NAGYSANYISOK

A BUDAKE SZI NAGY SÁNDOR JÓZSEF GIMNÁZIUM SULIÚJSÁGA

-ŐSZ-

Tóth Barnabás: Ha kinézek az ablakon

STARTLAP

Kedves Olvasó!

Gyermeki izgalommal figyelem a suliójság újjászületését. Valaha még voltak iskolánkban nyomtatott példányok, később, néhány alkalommal digitális változatok születtek. Az igazi újságot azonban kézbe lehet venni, különleges illata van, ki lehet vágni a kedvenc cikket, képet.

Az idén minden osztály megsütötte a saját osztálykenyerét a kenyér világnapján. Együtt éltük át, hogy hálásak lehetünk az életünkért, azért, hogy van mit ennünk. Nem elég azonban csupán a testünkről gondoskodni, – mert nem csak kenyérral él az ember – lelkünknek is szüksége van a táplálékra. Ilyen lelki táplálék lehet az iskolaújság annak, aki írja, és annak is, aki olvassa. Itt meg lehet jeleníteni mindazon belső gondolatokat, érzéseket, véleményeket, aminek a tanórákon nincs helye és ideje. Kipróbálhatod magad: teremthetsz valamit, és a bátorságpróbát is teljesíted, ha vállalod, hogy megosztod másokkal. Igazán nemes feladat, és méltó kihívás. Olyan dolgokat tudhatunk meg egymásról, amit lehet, hogy nem tudhattunk volna meg enélkül. Segít felfedezni a másik ember értékeit, megbecsülni a másik véleményét, látásmódját.

Egy iskolának szüksége van saját suliójságra. Szükség van lelkes írókra, költőkre, rajzolókra, színjátszókra, riporterekre, szerkesztőkre és felnőtt szakmai támogatókra, valamint mecénásokra, akik lehetővé teszik, hogy papírformában is kiadhassuk a lapokat.

Köszönjük Budakeszi Önkormányzatának a pályázati támogatást, ami lehetővé teszi, hogy megjelenhessen papíralapon is az első szám. Köszönjük Budai Gabriella tanárnő kitartó, türelmes és pontos szakmai segítségét, ötleteit.

Kedves cikkírók, verselők, festők és rajzolók! Szívből gratulálok az alkotásokhoz és a bátorságotokhoz, hálásan köszönöm, hogy megosztottátok velem!

Tisztelt Olvasó, hogyha tetszett, várjuk önzetlen támogatását a következő szám megjelentetéséhez.

Kívánok mindenkinek örömteli olvasással töltött perceket!

Októberben a kenyér világnapját is megünnepeltük

Borók Edit
intézményvezető

NÉVJEGY

NAGY MARCI

Miért döntöttél úgy, hogy diákigazgató szeretnél lenni?

Az osztályfőnököm, Jutta tanárnő mondta, hogy menjek diákigazgatónak, hogy még ennél is jobb helyé tegyem a Nagysanyit. Amit terveztem, pl. a babzsákok beszerzése, és hogy az iskola még otthonosabb legyen, sikerült elérnem, és úgy érzem, hogy a diákság is jobban van képviselve, mióta diákigazgató lettem. Ha majd lehet, jó volna teaházat rendezni a gimiben, és a diáknapokat rendesen megtartani.

Mik a terveid a közeljövőben?

Éppen autós és motoros jogsit csinálók, és nemsokára megyek C1-es nyelvvizsgára is, szóval vannak terveim.

Mi a hobbid?

Túl sok hobbim van... Pl: egy rakás sport, kézműveskedés, főleg paracord karkötőket, gyűrűket csinálók, de drótból is elkezdtem. Meg az airsoft is egy nagy hobbim. Jó sok időt beleölök abba is.

Mi a véleményed a matekóráról?

Ez nem népszerű vélemény, de általában érdekesnek tartom őket. Szeretem, hogy logikus és nem bemagolni kell a dolgokat, csak megérteni órán, aztán ennyi, de azért van, hogy nekem is unalmas kicsit.

Melyik filmet láttad utoljára, és mi fogott meg benne?

A Liza, a rókatündér című magyar filmet láttam, és iszonyatosan tetszett a humora. Nagyon sokat nevettem rajta, nagyon jók a színészek, a díszletek, és tetszik, hogy egy kicsit azért hosszabb film.

Hogy telt a nyarad ebben a vírushelyzetben?

Meglepően kellemes volt. Nagyon sokat utaztam belföldön, de inkább vidékre, rengeteget túráztam, meg kinti programokat csináltam, és azért egy szűkebb baráti társasággal találkoztam. Még az elején egy online találkozásk is volt.

Mi a véleményed a digitális oktatásról?

Ez nagyon érdekes téma szerintem, mert hát azért tagadhatatlanul kényelmesebb, mint a rendes oktatás, viszont vannak tantárgyak, ahol mindenképpen kellenek online órák és konzultációk ahhoz, hogy lehessen rendesen tanítani. De nagyon jó, hogyha pl. sok feladatot kaptunk, akkor csinálhattam azt, hogy félbehagyom, és elmegyek egyet sétálni, vagy csinálók mást, amit mondjuk könnyebb volt így megtenni.

NÉVJEGY

TITTMAN GYÖRGYI TANÁRNŐ

Miért döntött úgy, hogy matektanár lesz?

Ez már egyértelműen eldőlt általános iskolában, mert szerettem a matematikát, és volt egy nagyon jó tanárom, aki támogatott ebben. A babáimmal is mindig tanárosat játszottam, és matekfeladatokat osztogattam nekik, és persze mindenki ötöst kapott.

Mi a véleménye a 11.A osztályról?

Nincs rossz véleményem róluk. Elég vegyes képet mutató csapat, de ez nem feltétlen rossz, mindenkiben rejlik valami jó, csak van, akiben egy kicsit mélyebben. Különböző is minél homogénebb valami, annál inkább elveszik a sokszínűség. Igaz vannak még, akiknek a szocializáció terén egy kicsit alakulniuk kell, de ők is jólelkűek.

Mi a hobbija?

A matematika. Szerencsére én azt csinálom, amit szeretek. De szabadidőmben (ha van) szoktam alkalmanként sportolni: tornázom vagy futok.

Mi a kedvenc filmje?

Rengeteg van, de a címét egyiknek se tudom. Inkább a thrillereket és a gondolkodtató filmeket szeretem, illetve a jó humorú filmeket. A bugyuta filmeket nem szeretem. Az első, amit láttam a moziban, a Star Wars volt, aztán a Majmok bolygója és az E.T.

Van valamilyen beceneve?

Biztos van rengeteg, amiről nem tudok. Gyerekkoromban volt becenevem, amit nagyon nem szerettem. Egy osztálytársam úgy hívott, hogy Tititá.

Milyen volt tanárnő nyara ebben a vírushelyzetben?

Nem volt jó, sajnos, mert a családban súlyos betegség alakult ki. Egy-egy napra lementünk azért a Balatonra.

Mi a véleménye a digitális oktatásról?

Megvannak az előnyei és a hátrányai, lehet így is haladni. Lehet, hogy lassabban, és nagyfokú önuralmat vár el a diákoktól. Legjobb a hibrid oktatás lenne, de ebben a vírushelyzetben jobb lenne áttérni digitálisra, hátha kevesebb lenne a megbetegedés és az elhalálozás, és több család tudna nyugodtabban létezni. *(Az interjú november 10 előtt készült. A szerk.)*

Papp Laura, 11.A

A VÉGZŐSÖK TERVEI

Talán bizton ki lehet jelteni, hogy a gimnázium utolsó éve a legmegterhelőbb. A 12.-eseknek ebben a tanévben is megannyi megpróbáltatással kell szembenéznük, hogy elérjék kitűzött céljaikat. Ez alkalommal a 12. B osztály négy tanulója kérdeztük meg a gimnázium utáni terveikkel kapcsolatban.

Mi a legkedvesebb, legfontosabb élmény, dolog, amit elviszel a Nagysanyiból?

Solymosi Balázs: Az első dolog talán maga az iskola hangulata lenne. Nagyon családias a hangulat, nyilván ezt az iskola mérete is indokolja. A következő a számomra nagyon kedves sportnap, hiszen világéletemben szerettem sportolni, így minden lehetőségnek örülök, amikor mozoghatok. Számomra a sportolás szeretete és a versengés lehetősége miatt is nagyon kedves emlékek a sportnapok. Illetve talán még az ERASMUS projekteket említeném meg, amelyek remek lehetőségeket teremtettek nekem az utazásra és a nyelv használatára. (Ezt mindenkinek ajánlom egyébként.)

Szigetvári Anita: Igazából az osztályközösség. Az, hogy voltak/vannak, akik a siralmas helyzetekből is vicceseket tudnak csinálni.

Danis Dávid: Az egyik olyan élményem, ami meghatározó, a gólyatáborom volt, mert igazából ott éreztem először azt, hogy lassan egy nagyobb család részévé fogok válni, még ha akkor ez a kapcsolat nem is volt teljesen acélos.

Kun Klaudia: Én nagyon félve indultam neki a gimnáziumnak. Új iskola és sok új ismeretlen ember. De a gólyatábor örök emlék marad. Az akkori végzősöknek köszönhetően nagyon jó szórakozás volt, hamar összeismerkedtünk az osztálytársakkal. Akkor még nem gondoltam volna, hogy ilyen hamar el fog menni ez az öt év, és mennyi közös emlékünks lesz.

Mit tervezel a gimnázium után, és miért erre esett a választásod? Mi mindent teszel a célod elérése érdekében?

Solymosi Balázs: A tervem egyértelműen az egyetem. Ezen belül a pszichológia az, ami nagyon érdekel. Azért ezt választottam, mert az életem során többször kerültem olyan helyzetbe, ahol valaki tanácsot kért tőlem, és én mindig azt éreztem, hogy nem tudok megfelelő segítséget nyújtani. Ez a tudomány pedig segítség lehet számomra abban, hogy ha akárki akármilyen életbeli nehézséggel küszködik, érdemben segíteni tudjak neki. Ezenfelül pedig nagyon sok érdekes dolgot tárhat fel előttünk a pszichológia tudománya. Mivel erre a szakra rendkívül nehéz bejutni a felkapottsága miatt, sok a tanulnivaló. A tervem az, hogy emeltszintű érettségit tegyek történelemből, illetve a másik választottam a biológia lesz, emellett készülök a C1-es nyelvvizsgámra angolból.

Szigetvári Anita: Ezt még konkrétan nem tudom. De OKJ lesz, az biztos. Egyelőre úgy néz ki, hogy logisztikai és szállítmányozási ügyintéző. Azért esett erre (egyelőre) a választás, mert egy időben mindkét szülőm ebben dolgozott, és apu a mai napig ezzel foglalkozik.

Danis Dávid: Biomérnöki pályafutást tervezek. Nyilvánvalóan ez rengeteg tanulással jár, ami nem az erősségem, de úgy gondolom, hogy ahogy én ezt az akadályt, úgy minden évfolyamtársam meg fogja ugrani a sajátját. Az ok, amiért ezt az utat választom igazából annyi,

hogy ez a legérdekesebb és legtöbbet magába foglaló tudományág, és hogy maga az a tudás, amit itt elsajátítottam, elegendő ahhoz, hogy sikeres legyek ezen a téren.

Kun Klaudia: A gimnázium után gyógytornásznak szeretnék tanulni. A Semmelweis Egyetem és a Szegedi Orvostudományi Egyetem között vacillálok. A szakma kiválasztásánál nálam fontos szempont volt az, hogy önálló tudjak majd lenni a munkámban. Saját magam főnöke legyek, és én tudjam beosztani az időmet. Jelenleg gőzerővel készülök az érettségire: heti 6 órában biológia előkészítőn veszek részt, illetve egy-egy magyar és matek előkészítőm is van.

Mi (volt) a legnagyobb akadály, amivel szembe kell(ett) nézned a továbbtanulással kapcsolatban?

Solymosi Balázs: Számomra talán az első nagyobb akadály a lustaságom volt, hiszen a sok tanulnivaló sok odafigyelést és munkát igényel, ami nem egyszerű. Ezenkívül nyilván a hiányosságaim kijavítása, itt például a matematikára gondolok, ami sose ment könnyen, de ez is folyamatban van, és azt hiszem, jó úton haladok.

Danis Dávid: Nekem egyértelműen az érettségi, ami a legnehezebb lesz, mivel nem titok, hogy a matek nem az erősségem, így attól félek a legjobban. Ami nehézség volt az évek folyamán, az talán az ébren maradás volt a tanórák alatt, mert igenis vannak olyan dolgok, amik ha nem érdekelnek, nem fogsz tudni rájuk odafigyelni.

Kun Klaudia: A legnagyobb akadályt a szakma kiválasztása jelentette. Elég magasak az elvárásaim, ezáltal korlátozott lehetőség állt rendelkezésemre. Szerencsére sikerült választanom, már csak a megfelelő egyetem kiválasztása jelent akadályt, hiszen mindkettőnek van előnye és hátránya is.

Mit szeretnél, milyen legyen az életed 10 év múlva?

Solymosi Balázs: Mindenképpen szeretnék egy diplomát, a szakmámon belül szeretnék valahogyan elhelyezkedni, és egy saját praxist kiépíteni. Ami a családot illeti, mindenképpen szeretnék, de lehet, hogy a szakmám miatt ez el fog tolódni.

Szigetvári Anita: Elsősorban kiegyensúlyozott és már valamelyest megalapozott életet szeretnék.

Danis Dávid: Őszintén szólva én már gyerekkorom óta úgy vagyok vele, ha nem lesz belőlem semmi, az se érdekel, csak legyen, aki szeret, mert a szeretet az egyetlen, amit nem vehet meg az ember pénzért. Ezért, ha 10 év múlva nem lesz pénzem, de mondjuk lesz családom, én leszek a legboldogabb ember a világon.

Kun Klaudia: 10 év múlva, ha minden a terv szerint alakul, már gyógytornászként fogok dolgozni. Szeretném, hogy kiegyensúlyozott, boldog életem legyen, és örömet leljem a szakmámban.

BOGI SIKERE

Nick Bogit, az osztálytársamat kérdeztem:

Honnan jött a borítótervezés ötlete?

Volt egy pályázat az Aranymosás oldalán, amire anyukám hívta fel a figyelmemet, én pedig gondoltam, miért ne induljak én is? 😊

Mennyi ideig tartott az alkotás folyamata?

Nehéz pontos időt mondani, mivel nem folyamatosan foglalkoztam vele, de azt mondanám, egy hétig pár óra volt, amikor aktívan csináltam. Több tervet készítettem, legalább ötöt-hatot, mindegyiket Photoshopban.

Mennyire vetted komolyan a feladatot?

Nem voltak nagy elvárásaim, inkább szórakozásnak fogtam fel. Ez volt az első ilyen pályázat, amin indultam, és tényleg nem számítottam rá, hogy az enyémet fogják választani végül.

Mikor adták ki a könyvet?

2019 decemberében került kiadásra.

Milyen visszajelzéseket kaptál?

Leginkább pozitívokat, bár volt egy-kettő negatív is. De hát nem tetszhet mindenkinek minden, és ezzel nincsen semmi baj.

Kedveled a Könyvmolyképző Kiadó könyveit? Gyakran olvasol tőlük?

Elég sok könyvem van tőlük, főleg a fantasyból, de mostanában már nem annyira sűrűn olvasom őket, mint régebben. Ettől függetlenül szeretem, miattuk kezdtem el többet olvasni.

Milyen érzés a könyvesboltokban látni az általad tervezett borítót?

Eleinte nagyon szürreális volt, főleg amikor először megláttam, hogy ki van rakva, és hogy benne van a nevem. Az hihetetlen jó érzés. Emlékszem gondolkodtam, hogy hogy a fenébe történt ez meg, de jó szempontból persze.

A könyvet olvastad? Ha igen, hogy tetszett?

Olvastam, és bár nem lett a kedvencem, szerintem egész jó és izgalmas, és úgy gondolom, megérdemelte a kiadást.

Az általad megalkotott borító mennyire passzol a történethez?

A pályázatban meg voltak adva különböző szimbólumok, amiknek fontos jelentése van a könyvben (pl. rózsza, kard, korona) valamint a tartalom is, így igazából nem a semmiből varázsoltam. Elolvasás után is úgy gondolom, sikerült eltalálnom a könyv stílusát a borítón.

Szoktál rajzolni, festeni szabadidődben? Ha igen, mit és milyen stílusban alkotsz?

Szoktam, igen. Leginkább rajzolni, graffittal vagy tollal, néha szénrel, és inkább realisztikus stílusban, csendéletet, állatokat vagy embereket, bár próbálom kitágítani a látókörömet.

A későbbiekben is tervezel ilyesmivel foglalkozni, esetleg hivatásszerűen? Mi leszel, ha nagy leszel?

Szívesen mennék el a borítótervezés irányába, ha úgy adódik, és egyáltalán nem zárkózom el a gondolat elől, de egyelőre nem ez az életcélom. Nagyon szeretnék videójátékokkal dolgozni, főleg karaktertervezéssel, concept art-tal vagy valami ehhez hasonlóval. Remélhetőleg ez meg fog valósulni a jövőben.

Köszönjük, Bogi, hogy megosztottad velünk a sikered! Sok szerencsét kívánunk a jövőbeli terveid megvalósításához!

Kolacsek Rozi, 11.B

VESZÉLYESEN ÉLNI

Az osztálytársammal, Jaczina Rolanddal készítettem interjút, az extrém sportokról kérdeztem. Roli már kiskora óta megszállottja ezeknek a mozgásformáknak.

Milyen extrém sportokat űzöl? Nagyjából mindent, ami létezik szerintem. Pontosabban nem űzöm, csak kipróbáltam. Számon már nem tartom rég, csak csinálom. Hirtelen most nem is tudok olyat mondani, amit nem próbáltam volna, de biztos van. Azokra viszont itt a jövő.

Melyik a kedvenced? A legutóbbi hatalmas adrenalin fröccs az a horvátországi sziklaugrás volt, meg az ejtőernyőzés. Azt egyszer toltam, és elképesztően nagy élmény volt. Olyan, mint mikor azt álmodod, hogy csak zuhansz, és nincs vége, csak sokkal nagyobb adrenalin és elképesztő, tényleg. Amiket gyakran csinálok az az extrémebb fajta biciklizés és a parkour.

Honnan jött neked az extrém sportolás? Túl snasszok voltak a sima sportok, gondoltam, csinálni kéne valami durvábbat, ami nem mindennapos. 5 éves koromban én már tetőkön ugráltam, azóta nem bírok leállni.

Mi a motivációd? Az adrenalin, függője vagyok.

Nem félsz, hogy megsérülsz? Az adrenalin elnyomja a félelmet, szóval egyáltalán nem.

Volt már, hogy megsérültél, és mi történt? Volt, nem is egyszer. De az adrenalin miatt nem érzem, utána meg max kifekszem egy napra. Aztán megint tolom ugyanúgy. A legnagyobb sérülésem egy bordatörés volt. Leestem 8 méter magasról, és örülök, hogy megúsztam ennyivel.

Mi az a sport, ami nem extrém, és erősítésre használod? Futás és sima biciklizés, sima terepen. Vagy erdőben, vagy főúton. Nagyon sokat biciklizem, idén megvolt az 1000 km.

Vannak az extrém sportokra külön edzők? Nyilván lehet találni, de ha olcsón akarsz megoldani, akkor magadnak utánanézel az interneten. Én így csináltam, rengeteg tudást halmoztam fel az évek során, annyi sport, annyi élmény, különböző adrenalin fajta.

A családod mit szól ehhez? Teljes mértékben hülyének tartanak, de igazából ez van, a függőségemmel nem tudok leállni. Ha valaki egyszer megtapasztalja azt az adrenalint, amit egy-egy ilyen élmény ad, az felülmúlhatatlan, és utána megint vágyni fog rá.

Mit gondolsz arról, hogy az extrém sportolókat sokan örültnek és felelőtlennek tartják?

Mindenkinek megvan a maga kis szférája, amiből nem nagyon szeret kilépni. Mindenkinél a maga tisztje eldönteni, hogy mi merre hány méter az ő életében. Én ezt csinálom, nem vetem meg azokat, akik mást csinálnak. Annyit kérek, ők se vessék meg azt, aki ezt szereti.

Melyik kevésbé veszélyes sportot ajánlod kipróbálni kezdőknek?

Attól függ, hogy mitől fél, mert azt először le kell győzni. Én hét éve tériszonyos voltam, de legyőztem. Kezdsnek azt ajánlanám, keressen egy félelmet magában, aztán küzdjön meg vele. És ha sikerült, keressen egy másikat, majd ha elfogytak a félelmek, szabad az egész terep, bármit csinálhatsz. De nem tudnék így specifikusan kiemelni semmit, mert mindegyiknek megvan a varázsa. Nem lehet eldönteni előre, melyiket szeretnéd csinálni. Hiába mondom én az ejtőernyőzést, ha tériszonyos valaki. Nem fog kiugrani a gépből. Vagy hiába mondom a biciklizést, ha nem tud biciklizni. Aztán a félelmeiden túl, tudni kell élvezni ezt az egészet, és nem csak arra gondolni, mikor fogsz megsérülni. Ezek mellett meg rohadtul vigyázzatok, ha bármelyik kicsit extrémebbet csináljátok. És tudd a saját határaidat, nem kell ennyire hülyének lenni, mint én. Az a baj, hogy nekem nincsenek határaid, sajnos vagy nem sajnos. Néha sajnálom, mert annyi sebhely van rajtam, mint égen a csillag. De nagyon kell vigyázni, mert egyetlen rossz lépés és... Az a jobbik eset, ha meghalsz, de ha lenyomorodsz egy életre, annál nincs rosszabb. Meg hát az extrém sportok olyanok, mint a drogok. Egyre többet és többet akarsz, meg ebbe is bele lehet halni, de ez engem sosem érdekelt, nem félek tőle. Ha meg kell halni, akkor meg kell halni. Egyszer élünk, szokták volt mondani, ki kell használni.

Radnóti Sára, 9.B

ÚTON-ÚTFÉLEN

A bal oldali kép még az adománygyűjtés kezdetén készült.

A jobb oldali fotó a bicskei Kutyaovi Állatmenhelyén. Nem csupán az állatok világnapján érdemes odafigyelni a gazdátlan állatokra. Novemberben két állatmenhelyre is juttattunk el adományokat, Bicskére és Budaörsre.

Szép időben kint ebédelünk

SULÍRA
AVAGY KREATÍV ÍRÁS

Kolacsek Rozi

Mozi helyett

Mit tehet az ember, ha a mozi kapuján is lakat csücsül? Se színház, se koncert, se új filmek. Jó kis pofon az emberiségnek. Sicc a szobádba, rossz voltál, ideje kicsit gondolkodni! Mondá nekünk a koronavírus.

S mit az ember? Bekapcsolja a tévét. Majd a laptopot, majd a kettőt párhuzamosan, s ölében hever az okostelefon is, nehogy unatkozzon, de még így is csak vegetál. Semmi korszakalkotó ötlet, ül s mereng, elveszett a Facebook s instagram tengerében. Kelletlenül olykor megnyitja az indexet, vagy két valóságshow, esetleg sorozat között meghallgatja az arcába nyomott híreket. El is hiszi mindent, kavics alá bújt s retteg. Ég az összes villany, tán a csapról is megfélemedezik, micsoda egy léhűtő csélcsep ez. Kanapélakó lett, s állandó kosztümje a pizsama, mert ugyan felöltözni minek. Kint várja a természet, sikongat, hé, én itt vagyok, engem nem zártak be, gyere, gyere. Mit tesz a mi kanapélakó földilényünk? Lassan lecsoszog a közértig vegyvédelmi maszkban, nyakig gumikesztyűben, s már szót sem vált más lélegző lénnyel. Szegény pénztáros, ápolónő, ki haza nem mehet, paplan alatt nem rejtőzhet, pislog szomorúan a sok örült emberre. Mozi helyett mit tehetünk? Mi mást, mint paplanunk alatt rejtőzködni, elzárkózni?

Én azt mondom, kimenni. Körülnézni, értékelni a csodát, amit úgy hívnak élet, természet.

Bárándi Orsolya

Hullámvasút

Kicsi voltam, amikor nyaralni jártam a nagyszüleimhez Budapestre.

Gyűlöltem őket. Nagyanyám megállás nélkül kritizált, folyton bele akart szólni az életembe. Nagyapám csak bólogatott, helyeselt nagyanyámnak. Változatosabb napjain morgott, időnként köpött egyet.

Csörgött a telefonom. A budapesti barátnőm. Korábban megbeszéltük, hogy elmegyünk a vidámparkba.

Kérni szerettem volna pénzt, mire nagyapám meglendítette a kezét a fejem irányába. Fél centin múlt, de sikeresen hátraugrottam, az öreg meg beverte a gipszkarton falat.

Mire odaértünk a fa hullámvasúthoz, besötétedett. Gyülekező tömeg, kétségbeesett sikolyok, visító szirénák.

Akkor láttuk meg, hogy a vonat kisiklott.

A vidámpark azóta sem nyitott ki.

Kovács Dominika

Magányos házikó

Magányos házikó a domboldal tövében,
Piszkosfehér falakkal, égővörös cseréppel,
A fák árnyékában, gaz között,
Kéményével lágyan füstölög.
Odabent a füledt sötétben és koszban,
Bajszos úriember újságot lapozgat,
Ő is pőfékel, akárcsak a házikó,
Szájából pipája lefittyenve kilóg.

Zizegő falevelek beszélnek sárgás álmukat,
Ahogy a hideg szél az avert borzolja fel,
Makk koppan és dió csörög a csonka fák alatt,
Egy nyáj szürke felhő hömpölyög el.

Gesztenye sünök és futrinkák fekete potroha,
Kopár fenyvesek gyantaillata bódít,
Gágogó vadludak messzire elvonulnak,
Pislákoló gyertyák, távolról egy kutya vonít.

Mint kislányok orcája, alma piroslik,
Szőlő dús fürtjei szerénykednek a nap alatt,
Fölég az égbolt alja, ahogy alkonylik,
Megprököli tölgyek tetejét, az álmos dombokat.

De neki kimenni nem szabad:
Túl sok a sár, a bős szarvasbika,
Nem, neki kimenni nem szabad.

Néhány hó, a szürke égbolt tompa fénnel
Fölfalja a fák feketére ölt lombját,
A vacogó táj megtelik lomha hóeséssel,
Néhol porcukor-hintés, néhol vad kavargás.

Fölhasogatják a tűzifát, párafoltok híznak a
légben,
A fehér paplanba burkolt ágon varjú üldögél,
A csípő fagyban kikristályosodott a csend,
Jégcsapok ércesen csilingelnek az eresztől.

A tiszta ég táncoló csillagai életre kelnek,
Pislákolni kezd kedves otthonok ablaka,
Teásbügre gőze, recsegő kandalló-meleg,
Szegefűszegillat kacskaringózik ki rajta.
De neki kimenni nem szabad:
Túl hideg van, nincs meleg kabátja,
Nem, neki kimenni nem szabad.

Mégis életre talált a megannyi kisvirág,
Üde rügyekkel pattogzik az erdő,
A növények szirmaikat bontogatják,
Madárkák csicsérgését viszi a szellő.

Ásítózik a rét, hajlonganak gizgazai,
Éltető napsütés mosolyog feltáirra,
Fölébrednek sárga-lila pettyei,
Illatozik a zsiszegő bogaraknak.

Rókacsalád kucorog összebújva,
Kimerészkedik az erdőbe a meleg,
A bozontos fészkekből fiókák kipislognak,
Az asztalra sonka és piros tojások kerülnek.

De neki kimenni nem szabad:
Túl nagy a nyüzsgés, a hangzavar,
Nem, neki kimenni nem szabad.

A nap melege csak nőttön-nőtt,
Megremegett belé a lég és a föld,
Sercegett a délibáb, füledt volt a hő,
Minden lehetet kizikkasztott és elölt.

Békák kuruttyoltak a szuszogó nádban,
Hegedűztek a szúnyogok a tó felett,
Ponty csobbant a vízben, ebihalak,
Zöldellő békalencse és molnárika pettyez.

Zsiszegnek a kabócák tikkadt fák törzsén,
Az égbolton felhőpamacsok úsznak át,
Húsít az árnyék, alatta limonádé,
Gyerekek játszanak fogócskát.

De neki kimenni nem szabad:
Túl nagy a meleg, sok a rovar,
Nem, neki kimenni nem szabad.

Pipázik tovább, rekedten köhécsel,
Lapozza az újságot erőtlen,
Hogy megfáradt a karja, teste mily nehéz,
Egyre lassabban telik el egy év.
Mégsem tudja milyen a tavasz, az ősz, a tél, a
nyár,
Nem maradt neki csak a régi pipa s a gyűrött
újság,
Egy harmatos reggelen talán végleg elalszik,
Emléke a magányos házikóban örökre elveszik.

Nagy Anna

Narancs, ősz, madarak, balta

Narancs, ősz, madarak, balta. Hangok, hallok és megőrülök. Sőt már az vagyok. Egy örült, aki fel-alá bóklászik az erdőben. Különben Rita vagyok. Ezt kinek is mondtam? Mindegy. A fontos, hogy itt vagyok. De hol is? Ja, igen. Erdő, erdő, erdő, marosszéki... Huh, szóval Marosszék. Itt születtem, mondtam már? Itt tett le a gólya anyámék háza elé. Szép gyerekkorom volt, pont, mint egy átlag falusi gyereknek. Sárban dagonya és csirkekergetés az udvaron a szomszéd Palikával. Aztán betöltöttem a tizenhetet. Narancs. Ezt hallottam először. Ettem, már hogy narancsot. Sokat. De a hang ott maradt. Aztán úgy döntöttem, egyedül jobb. Mit nekem barátok, kell a francnak.

Erdőben vagyok, igen, sétálok. Egyedül. Akkor kinek is mesélek?

Narancs, ősz, madarak, balta. Nem akartam barátokat, hiába kényszerítették anyámék. Otthon voltam, egyedül, és élveztem. Nem akartam embereket látni. Magántanulóság meg narancs. Ha kimentem az utcára, valaki mindig követett. Pont ahogy a suliban is.

Sárgák a levelek. Pszichiátriára vittek. Azt hitték, antiszoc vagyok, vagy depis, pedig csak egyszer ugrottam kocsni elé. Azt is csak azért, hogy a követőm haljon meg. Untam, hogy folyton ott van mögöttem.

Agyrázkódás, és utána is hallottam a lépteket mögöttem, még a kórház folyosóján is.

Paranoid skizofrénia és auditív hallucinációk. Halálos ítélet. Narancs és ősz. Október tizenegyedike a nap, amikor már papíron is örült lettem. Otthon, meleg ágyikó, sok narancs, és nem követ senki, mert nem megyek sehova. Az évek múltak, madarak szálltak, nekem meg se munkám, se életem. A dolgok csak rosszabbodtak. Elmeógyógyintézet.

Narancs, ősz, madarak, balta. Gyógyos. Örült. Elmebeteg. És ez mind igaz. Ugye, Márti?

Szobatársam volt. Bipoláris. Kiugrott a tizedikről pár éve. Kapva kapott az alkalmon, amikor egyedül hagyták az MR-en öt percre. Na, ja, hát megesik az ilyesmi? Eggyel kevesebb zizi. Szomjas vagyok. Kellett volna hozni narancslevet a sétához.

Madarak repülnek délre, mennek a melegebb éghajlatra. Nincs olyan véletlenül, hogy örültség-szigetről átutazok a normálisak világába?

Hangok, léptek, zajok, tikkelés és hangos beszélgetés a levegővel. Na meg persze rengeteg mennyiségű hasztalan boggyó. Azt ígérk, elviszik a hangokat, de maximum abban segítenek, hogy el tudjak aludni.

Nem volt narancs ebédnél. Sírtam, majd hisztérikusan kiröhögtem őket, és nekik vágtam az undorító csokipudingot. Nem szép, de nincs kedvem uralkodni magamon. Max egy óra a pszichológusnál, aztán rájönnek, hogy nem rosszabbodott az állapotom, csak a gyógyszerekkel van a baj.

Nem bántom a fekete rigót, a légynek se ártok, mégis bezártak. Nem tudnak velem mit kezdeni. Legalább sétálhatok minden második nap. Így látom is a madarakat, nem csak hallom.

Narancs, ősz, madarak, balta. Itt nem hall senki. Egyedül vagyok. Már amennyire ez az én esetemben lehetséges. Egy balta, csak úgy a földön. Felemelem, még jó, hogy Mártyi nincs itt, még a végén használná. Nehéz. Meglóbálom, jobbra, majd balra, végül a csuklómhoz emelem az élet. Állj! Ezt nem tehetem, ugye, tudjátok? Szuicid hajlamom nincs, a doki is megmondta. Jó, akkor tedd le. Inkább belevágom egy fába. Reccsen, de nem megy mélyre, gyenge vagyok a sok fekvéstől. A balta leesik a földre.

Lépteket hallok. Az avar és a levelek zizegnek egy talp alatt. Megfordulok. Nem látok senkit, mégis hallom, ahogy köszön valaki. Megint megfordulok, rángatom a fejemet jobbra-balra, de a hangokhoz egy test sem tartozik. Sehol senki, csak én egyedül az erdőben. Ősz van, barna levelek hullanak a fákról, felettük pedig költözőmadarak szállnak. Én dühömben felkapom a baltát, és az utolsó hang irányába hajítom teljes erőmből. Hallom, ahogy a húsba vág az éle, pedig csak a nedves avarra esett le.

Hangulatfűvétel a 11.B-ben

Radnóti Sára

Gondolatok a padláson

Porcicák körben a padlón.
Nyávognának, de már nem lehet.
Nyelvük a hűtőben pihen
Egy fésűkagylón.
Hajukból a kóc ki nem jöhet,
Cirmos, a jó öreg
Elintézte olcsón.

Mintha imádkoznának,
Úgy táncolnak hevesen.
Keresnek egy keveset
A nyelvtetemből.

Te meg nézed döbbenet
Ők egy szekta vagy csak ábránd,
Kis kósza kívánság
A könyörületességtől.

Elméd tartalmát is kipakolod
Had táncikáljon, míg te
Lenyugszol végre.
Egereid itatod
Maradjanak csak élve
Hisz olyan szépek,
De pont, mint a lábnyomod.

Papp Laura

Pesti randi

A Margit-szigeten reggeliztünk meg a köveknél. Kapros szendvicset ettünk, s fekete teát ittunk hozzá. Aztán a házak közti kis lépcsőn felsétáltunk a Halászbástyához. Megörökítettünk néhány pillanatot, majd elindultunk a Szabadság hídon át a Gellért-hegyre. Ahogy sétálgattunk, megláttunk egy terebélyes fát. Ez lett a Mi fánk. Vaskos ágain ültünk pillecukrot majszolva. Kulccsal belevéstük kezdobetünket a törzsébe. Megnéztük a Citadellát, és elindultunk ebédelni. Ahogy sétáltunk a hegyről lefelé, egy motoros felvonulásnak lettünk szemtanúi. Besötétedett, mikor felültünk az óriáskerékre. A szerelmemnek még aznap vissza kellett mennie Debrecenbe. Már csak mi voltunk a peronon, de a kalauz megvárta, hogy elbúcsúzzunk.

AJÁNLO

David Attenborough: Egy élet a bolygónkon

-Láttad David Attenborough legújabb filmjét? Ezt a filmet mindenkinek meg kellene néznie... - mondta minap egy idősebb ismerősöm. Én már az előbbi kijelentés előtt láttam, ki nem hagytam volna. Viszont elgondolkoztam ennek a mondatnak a miértjén, még akkor is, ha egyetértek. Miért kellene megnéznie mindenkinek? Hiszen, ha úgy vesszük, akkor kijött egy újabb dokumentumfilm, ami a klímaváltozásról, a műanyagszennyezésről, a biológiai diverzitás hanyatlásáról és egyéb égető környezeti problémáról szól. Kicsit a könyökünkön jön ki. Már-már elcsépezt kifejezések. Mégis, miben más ez a mostani film, és miért érint meg jobban, mint a többi ugyanebben a témában?

Nos, az egyik maga David Attenborough, a brit természettudós személye, aki 1954 óta járja a Földet, és mutatja meg a természet szépségét és sokszínűségét. Nagyon sok helyen megfordult, és nagyon sok mindent látott. Ki tudna a legtöbbet mesélni azokról a változásokról, amik az elmúlt emberöltők alatt lezajlottak, ha nem ő? Ezért nagyon hiteles. Mindezt gyönyörű felvételekkel illusztrálja, a tőle megszokott módon. Csakhogy most rendkívül szívfacsaró, amit a képeken látunk. És a számok is megdöbbenőek, amelyeket egyszerű fekete háttéren jelenít meg egy-egy felvétel között. A biológiai sokféleség hanyatlik, és ezt magunknak köszönhetjük. Egy lehetséges jövőképet is megmutat nekünk a film, ami nem mondható rózsásnak. Ugyanakkor azt is felveti, hogy még van remény, a természet képes regenerálódni, csak éppen nekünk, embereknek kell eldöntenünk, hogy részt veszünk-e benne.

Ez David Attenborough tanúvallomása, amit mindenkinek látnia kell.

Kása Orsolya

Borneói orangután egy fa maradványain, az élőhelyén végzett erdőirtás után. Fotó: Netflix

Cicó és a szájmazszkviselés

PILLANATFELVÉTELEK

Gólyanap

PILLANATFELVÉTELEK

Szarvas Krisztina tanárnő írta: Október 8-án megérkezett Szarvas Botond! Jól vagyunk, gyorsan telnek a napok, ez egy igazi új kihívás az életünkben. Minden nap tanulunk valami újat mi is, de nagyon élvezzük a babázást.

Egy hétköznapi a
3d nyomtatóval

A 10.B-sek a Mozdulj a klímáért!-
akcióban készítettek egy társasjátékot is

SIKEREINK

2019/20

AZ ISKOLA SAKKCSAPATA: Frey Bence (10.B), Juhász Ádám (12.B), Juhász Balázs (9.B), Mészáros Viktor (10.A) bejutott az országos fordulóba. Sajnos a járványügyi helyzet miatt ez a döntő sem került megrendezésre.

AZ ISKOLA FLOORBALL CSAPATA az országos elődöntőig jutott.

LEÁNY RÖPLABDA CSAPATUNK körzeti 3. helyezést ért el.

FIÚ RÖPLABDA CSAPATUNK szintén körzeti 3. helyezett lett.

FIÚ TEREMFOCI CSAPATUNK is körzeti 3. helyen végzett.

MAGOS ISTVÁN (11.B)

történelemből az *OKTV* országos döntőjébe jutott, és ott 21. helyezést ért el.

JUHÁSZ BALÁZS (10.B)

a *Horváth Mihály Történelemverseny*en 6. helyen jutott az országos döntőbe, amit aztán a koronavírus-járvány miatt nem rendeztek meg.

MUCSI EMMA (10.B)

a *Területi próza- és versmondó versenyen* I. helyezett lett.

TÖBB TANULÓT MEGMOZGATÓ VERSENYEK

Bolyai Anyanyelvi Csapatverseny

Négy osztály indított csapatot (9.Ny, 10.B, 11.B, 12.B); a legjobb eredményt a 9.Ny és a 10.B csapata érte el, pár helyezéssel maradván csak le az országos döntőről.

Nemzetközi Bolyai matematika csapatverseny

Szinte valamennyi osztályból indult csapat, volt osztály, ahonnan kettő is. A legjobb helyen a 9.B-sek végeztek (Égető Bence, Szalay Szabolcs, Nyikes-Vanó Márk).

A *Matech* elnevezésű online matematika csapatversenyen az első fordulóból továbbjutott: Csáti Bence, Peszmeg László, Magos Benedek (11.A)

SIKEREINK

2020/2021

FIÚ SÚLYLÖKŐ CSAPATUNK: Bernvaller László (11.A), Illisz György (11.B), Kátay Lukács (12.A), Klempa Márk (12.B), Schiroky Kirill (11.A) megyei 2. helyezett lett.

LEÁNY SVÉDVÁLTÓ CSAPATUNK: Bárándi Orsolya (9.A), Horváth Tímea (9.B), Ködmön Kata (9.Ny), Kun Tamara (9.B), Zsíros Eszter (9.Ny) megyei 4. helyezett lett.

MUCSI EMMA (11.B) 3. helyezett lett a Selmeczi Roland Versmondó Versenyen.

<https://www.facebook.com/Mosolyod-%C3%A1rny%C3%A9k%C3%A1ban-napozik-aki-%C3%A9l-Selmeczi-Roland-versmond%C3%B3-verseny->

IMPRESSZUM

NAGYSANYISOK

a Budakeszi Nagy Sándor József Gimnázium iskolaújsága

2020 ősze

Nyomdai munkálatok: Paletta Press Kft. Nyomda, Budakeszi, Szőlőskerti u. 19.

Felelős kiadó: Borók Edit

Szerkesztette: Budai Gabriella

Munkatársak: Bárándi Orsolya (9.A), Radnóti Sára (9.B), Papp Laura (11.A),

Kolacsek Rozi (11.B), Nagy Anna (11.B), Kovács Dominika (12.B)

Szerkesztőség: Budakeszi, NSJG, Széchenyi utca 94.

Címlapfotó: Kószó Benedek (12.B)

A telefont hamarosan lecserélhetjük a sulióújságra